

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นปี่ที่ ๔๓ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลแม่ยางฮ่อ ร้องกวาง จังหวัดแพร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ธ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๙ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราช กฤษฎีกาขึ้นไว้ คังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาลอน สภาพที่ดินอันเป็นสาธารณ์สมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ พ.ศ. 🖦 ๕๓ ๑ ''

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๓๖ ไร่ ๓ งาน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ๕๒ - ตารางวา ในท้องที่ตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ำยพระราชกฤษฎีกานี

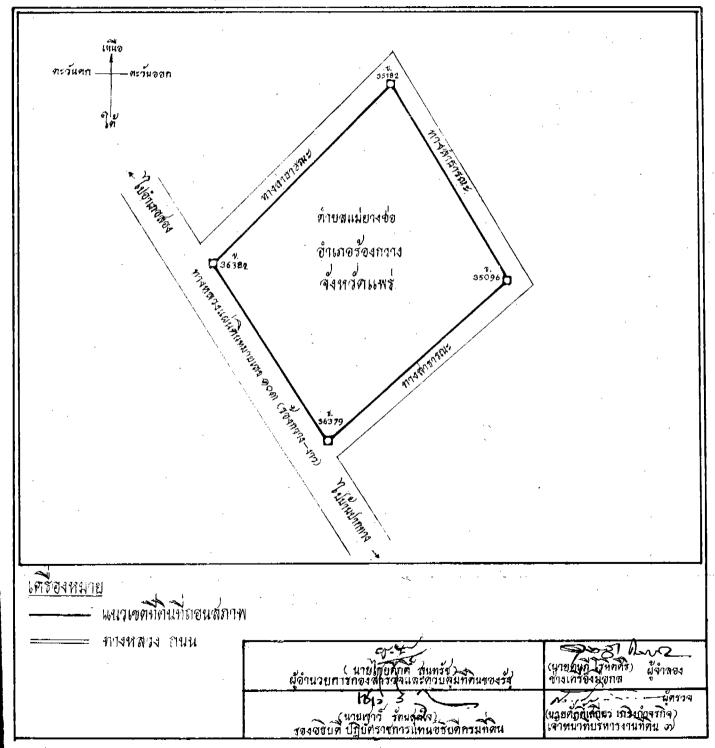
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกาน

ผ้รบสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ชาติชาย ชณหะวัณ นายกรัฐมนตรี

ในท้องที่ทำบลแม่ยางฮู่อ ฮ่ำเทอร้องกวาง จังหวัดแพร่

W. P. gama भाषेत्रपश्चाम कः क्ट्रेट व्याप्त व्याप्त क्ष्या व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त

opa 500 লহত বিশ্বত গোল্ড مطره שווא מס שם ס

ฉบับพีเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เนื่องจากที่ดิน สาธารณประโยชน์หัวยช้างล้วง ในท้องที่ตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร้องกวาง จังหวัด แพร่ ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๐ ไร่ ๑ งาน ๔๒ ๑ ตารางวา และทางราช การได้สงวนหวงห้ามไว้สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นที่เลี้ยงสัตว์ กับได้ขึ้น ทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยมี หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๑๕๔๒/๒๕๑๕ บัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้ เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อมอบหมายให้กรม ส่งเสริมการเกษตรเป็นผู้ใช้ประโยชน์ในราชการต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราช กฤษฎีกานี้